ΑΡ'Θ. 16 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1921

# ΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ **ΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ**

# EON

REVUE BI-MENSUELLE METAPHYSIQUE ET PHILOSOPHIQUE

12, RUE NAVARIN, ATHÈNES

*Editeur--Directeur: A. HADJIAPOSTOLOU*

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ



ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50

ΑΡΙΘ. 16 — 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1921

# ΕΩΝ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ
ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗ & ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 12
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΑΝΤ. ΧΑΤΖΗΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

| | | |
|---|---|---|
| *Τὰ χειρόγραφα δημοσιευόμενα δὲν ἐπιστρέφονται* | **ΣΥΝΔΡΟΜΗ**<br>*Ἐσωτερικοῦ Δρ. 12.—*<br>*Αἰγύπτου Γ, Δ. 50.—*<br>*Ἀμερικῆς Δολ. 2.50* | *Αἱ ἐπιστολαὶ ἐν γένει πρὸς τὴν διεύθυνσιν* |

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Φ. ΧΑΛΑ

# ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ
# ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΚΟΥ ΑΛΦΑΒΗΤΟΥ

## Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

«Νομίζω μὲν ἐγώ, ὅτι ὁ ἀληθέστατος περὶ τούτων λόγος εἶναι, ὦ Σώκρατες, ὅτι ἡ θέσασα εἰς τὰ πράγματα τὰ ΠΡΩΤΑ ὀνόματα ἦτο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ τις Δύναμις ἢ ἀνθρωπίνη, ὥστε ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗΝ ταῦτα ἔχουσιν ὀρθῶς»
(Κρατύλος)

Γενικῶς πιστεύεται ὅτι τὰ γράμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου εἶναι Εἴκοσι Τέσσαρα!

Παραλαμβάνοντες τὴν ψευδῆ αὐτὴν παράδοσιν ἀπὸ τῆς πρώτης σχεδὸν ἡμέρας τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον φοιτήσεώς μας καὶ δὴ κατὰ τὴν τρυφερωτέραν μαθητικήν μας ζωήν, ἕνεκα καλῶς καθωρισμένων λόγων, τὴν θεωροῦμεν ἀΛΗΘῆ, ἱερὰν καὶ ἀπαραβίαστον καὶ τοιουτοτρόπως ἐξερχόμεθα τελειόφοιτοι Πανεπιστημίων καὶ τέλος κλείομεν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς—χωρὶς ΟΥΔΕΠΟΤΕ νὰ θέτωμεν ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν πρώτην καὶ μεγίστην ἐκείνην ἀπάτην τὴν ὁποίαν «ἀρυόμεθα» ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ πασσόφου — κατὰ τὴν

τότε ἀντίληψίν μας—καὶ τρομοκράτου διδασκάλου μας !

Ἡ τυφλὴ καὶ ἀβασάνιστος παραλαβὴ τῶν ἑκάστοτε παραδιδομένων εἰς τὰ Σχολεῖα, Πανεπιστήμια, κατὰ τὴν καθημερινήν μας ζωὴν καὶ διὰ τοῦ Τύπου καὶ συγγραμμάτων εἶναι κυρίως ἡ αἰτία, ἡ πηγὴ τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀγνοίας εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι ἐμβεθυθισμένη ἡ Κοινωνία καὶ ὁ Πολιτισμός μας—διὰ τὸν ὁποῖον τόσον ἀδίκως κολακευόμεθα καὶ εἴμεθα ὑπερήφανοι. Ἔχομεν παιδιόθεν συνηθίση νὰ παραδεχώμεθα ὡς ἀψευδῆ καὶ φυσικὰ - ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐμνήσθημεν—τὰ μᾶλλον ἐξωφρενικὰ καὶ ἀπατηλά. Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τὰ κατὰ τὸν Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητον.

Οἱ μελετηταὶ τοῦ Εὐκλείδου ἢ τῶν Πυθαγορικῶν συγγραμμάτων ἔχουν ἀναγνώση περὶ τοῦ «τ ε λ ε ί ο υ» ἀριθμοῦ. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι τόσον σπάνιος, ὥστε εἰς μὲν τὰς μονάδας εἷς καὶ μόνος χαίρει τὰς ἰδιότητας τοῦ τελείου: ὁ 6 εἰς δὲ τὰς δεκάδας Εἴκοσι Ὀκτώ. Τέλειος ὅμως καὶ ὁ Θεός, τέλεια δ' ἀφ' ἑτέρου τὰ ἔργα του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος. Ἀπὸ τὴν ἁπλῆν αὐτὴν σκέψιν ἀγόμενοι πρέπει νὰ καταλήξωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ Στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου πρέπει ν' ἀποτελοῦν τέλειον ἀριθμόν: δὲν δύνανται κατὰ ταῦτα νὰ εἶναι Εἴκοσι Τέσσαρα.

Οἱ καὶ στοιχειώδους «ἀναπτύξεως» τυχόντες ἔχουν συναντήση τὸν παράδοξον συνδυασμόν· στ', ὁ ὁποῖος παριστᾷ τὸν τέλειον ἐκεῖνον ἀριθμόν, τὸ ἕξ. Διερωτήθη ἄρα γε ὁ Ἀναγνώστης τί σημαίνει ὁ συνδυασμὸς ἐκεῖνος καὶ διατὶ παρενετέθη μεταξὺ τοῦ ε καὶ τοῦ ζ ; ἢ διατὶ τὸ στ' ὀνομάζεται «ἐ π ί σ η μ ο ν» ;

Οἱ μαθηταὶ ὁμοίως τῶν Γυμνασίων ἔχουν ἀκούση νὰ γίνηται κάποιος σκοτεινὸς καὶ ἀσαφὴς λόγος περὶ ἑνὸς κόππα ὡς γράμματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου παναρχαίου, «περιπεσόντος ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων εἰς ἀχρηστίαν» ! Καὶ ὅμως γνωστὸν τυγχάνει εἰς τοὺς μὲ τὴν Ἀρχαιολογίαν ἀσχοληθέντας, ὅτι Κορινθιακὰ νομίσματα φέρουσιν ἐπ' αὐτῶν συχνάκις τὸ μυστηριῶδες ἐκεῖνο κόππα τοῦ ὁποίου ἡ ἀριθμητικὴ ἀξία εἶναι ἴση μὲ τὸν ἀριθμὸν 90.

Γίνεται ὁμοίως λόγος καὶ περὶ ἑνὸς σανπῖ, τὸ ὁποῖον ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἐννεακόσια.

Ἐὰν τώρα εἰς τὰ εἴκοσιν ἑπτὰ αὐτὰ στοιχεῖα προστεθῇ καὶ τὸ ὑπολανθάνον καὶ μυστηριῶδες ἐκεῖνο στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὴν ἀριθμητικὴν διάταξιν χαίρει ὅμως τὴν μεγάλην ἐκείνην ἰδιότητα ν' ἀναγάγῃ προσλαμβανόμενον τὴν μεγίστην τῶν «μονάδων» (δηλ. τὸ 9) εἰς δεκάδα τὸν μέγιστον τῶν διψηφίων (δηλ. τὸ 99) εἰς ἑκατοντάδα καὶ τὸν μέγιστον τῶν τριψηφίων εἰς χιλιάδα, συμπληροῦται τότε ὁ τέλειος ἀριθμὸς Εἴκοσιν Ὀκτώ, περὶ τοῦ ὁποίου ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω. Τὸ στοιχεῖον αὐτὸ ὑποθέτομεν ὅτι εἶναι τὸ εἰς πάντα τοῦ Ὁμήρου Ἀναγνώστην γνωστὸν «δίγαμμα».

Ἐὰν λοιπὸν εἰς τὰ Εἴκοσι Τέσσαρα γράμματα τοῦ Ἀλφαβήτου προστεθῇ τὸ Ἐπίσημον, τὸ κόππα καὶ τὸ σανπῖ, ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς Εἴκοσιν Ἑπτά. Τοῦτο ἄλλως τε εἶναι φυσικώτατον, ἀφοῦ ὁ Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος εἶναι ἀδιασπάστως συνδεδεμένος μέ... τὸν Ἀριθμόν.

Τὰ τρία ὅμως ἐκεῖνα ὑπολανθάνοντα γράμματα ἔχουσι τεχνητῶς τεθῇ εἰς τὰς θέσεις, ἃς κατέχουν καὶ ἀπὸ σκοποῦ ἀφαιρεθῇ καὶ ριφθῇ εἰς φαινομενικὴν ἀχρηστίαν: διότι ὁ Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος εἶνε πλήρης Μυστηρίου καὶ Μυστικισμοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον διέλαθε μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς τὴν προσοχὴν πάντων τῶν Ἀρχαιολόγων καὶ σοφῶν Ἐπιστημόνων — παρὰ τὴν κεφαλαιώδη αὐτοῦ σημασίαν.

Λέγομεν δ' ὅτι ἦτο φυσικώτατον ὁ Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος νὰ χρησιμοποιῇ τὰ 27, ἀντὶ τῶν 24 γραμμάτων, ἀφοῦ τὸ ἀριθμητικόν μας σύστημα βασίζεται ἐπὶ τῆς δεκάδος καὶ ἀφοῦ ἕκαστον ψηφίον ἔχει ἰδίαν ἀξίαν — ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ Ἀραβικὸν Σύστημα, τὸ ὁποῖον ἀντὶ 27 Συμβόλων, μεταχειρίζεται μόνον ἐννέα.

Ἡ μυστικιστικὴ κατὰ ταῦτα διάταξις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου ἔχει ὡς ἑξῆς:

| | |
|---|---|
| Α β γ δ Ε στ ζ Η | Θ |
| ι κ λ μ Ν ξ ο π | (κόππα) |
| Ρ σ τ υ Φ χ ψ Ω | (σανπῖ) |

Ἀλλ' ἂς ἀναζητήσωμεν τώρα τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου.

Ἀφοῦ οὗτος ἀποτελεῖται ἀπὸ 27 — κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν διάταξιν — γράμματα, κατ' ἀνάγκην συνάγεται, ὅτι τὸ Κεντρικὸν Στοιχεῖον (ἡ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ) θὰ εἶναι τὸ 14ον ἀπὸ τοῦ Ἄλφα Στοιχεῖον, ἄρα τὸ Ν, διότι $13 + 1 + 13 = 27$, τὸ Ν, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἄρχονται αἱ σεμναὶ λέξεις: Νόμος, Νομοθέτης, Νόος — Νοῦς, Ναός, Νάω, Νᾶμα, τὸ Νὴρ — Νερό!

* *
*

Τώρα ὁπότε γνωρίζομεν τὸ ΚΕΝΤΡΟΝ καὶ τὴν διάταξιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀλφαβήτου, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ διαλανθάνοντος Μυστηρίου:

Καὶ πρῶτον παρατηροῦμεν, ὅτι ἐκ τῶν γνωστῶν 24 στοιχείων μόνον τὸ Θῆτα μένει ἐκτός, τρόπον τινὰ ἐπισκοποῦν καὶ ρυθμίζον τὰ πάντα· καὶ κατὰ παράδοξον «σύμπτωσιν» ἡ λέξις Θεὸς ἀρχίζει ἀπὸ Θ, ἐπιπροσθέτως δὲ τὸ σύμβολον ἐκεῖνο Θ ἀποτελεῖται ἀπὸ μίαν κυκλικὴν ἢ ἐλλειπτικὴν περιφέρειαν, τῆς ὁποίας δὲν παραλείπομεν γράφοντες νὰ ὁρίσωμεν τὸ Κέντρον. Μήπως τὸ Θ νὰ συμβολίζῃ τὸ Σύμπαν, εἰς τὸ μέσον καὶ πάλιν τοῦ ὁποίου νὰ εὑρίσκηται ἡ Κεντρικὴ Ἐξουσία;

Ἀλλ' ἂς ἐξετάσωμεν τὴν πρώτην καὶ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗΝ λέξιν τὴν ὁποίαν μᾶς διδάσκει ὁ Ἑλληνικὸς Ἀλφάβητος. Το πρω-

τον του Στοιχεῖον εἶνε τὸ Α· τὸ κεντρικὸν κατὰ τὴν μυστικιστικὴν διάταξιν τὸ Ν· καὶ το τελικὸν τὸ Ω: τὰ τρία αὐτὰ Στοιχεῖα μᾶς δίδουν ὡς ἐκ θαύματος τὴν μαγικὴν λέξιν ΑΝΩ, περὶ τῆς ὁποίας τοσοῦτος ἐγένετο λόγος «ἀνωτέρω», τὴν ὁποίαν τοσάκις ἀκούομεν εἰς τὴν Ἱερὰν Μυσταγωγίαν ἐπαναλαμβανομένην καὶ μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ἀρχαιότης καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἐννοοῦν, δηλοῦν τὰ πέραν τοῦ Ὁρατοῦ Κόσμου.

Ὁ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΑΣ τὸν Ἑλληνικὸν κατὰ ταῦτα Ἀλφάβητον μᾶς συνιστᾶ νὰ στρέφωμεν τὸ βλέμμα πρὸς τὸν Οὐρανὸν, ἀποστρέφοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν γηΐνων.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Α | Ε | Η | Θ | |
| Ι | Ν | Π | | (2). |
| Ρ | Φ | Ω | | |

Ἂν λάβωμεν τὰ τελικὰ καὶ κεντρικὰ Στοιχεῖα ἑκάστης γραμμῆς, σχηματίζομεν τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, ἡ ὁποία καὶ ἐνέχει πλείστας ὅσας ἐκπληκτικὰς ἀποκαλύψεις: ἡ ἀπὸ τοῦ Α πρὸς τὸ Ω διαγώνιος περιέχει - ὡς εἴπομεν — τὴν λέξιν Ἄνω. Τὸ Κεντρικὸν Ν μὲ τὸ ἀρχικὸν Α μᾶς δίδει τὴν ρίζαν ΝΑ. Τὸ κεντρικὸν Ν μὲ τὸ τὸ τελικὸν Ω μᾶς δίδει τὴν ρίζαν ΝΩ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχὲς)

---

ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ

# ΛΕΥΚΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ

Εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἐξαπολύσω ἕναν ἀπὸ τοὺς κεραυνοὺς τοῦ Διός, ἐναντίον ἐκείνου ποῦ θὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι δὲν εἴμεθα πολιτισμένοι.

Τὴν μῆνιν μου αὐτὴν ἀπέκτησα ἀφ' ἧς στιγμῆς ἔμαθα ὅτι καὶ ἐφέτος προετοιμάζονται τὰ «λευκὰ ἀπογέματα». Τὸ σπῆτι, κύριοι εἶναι ἕτοιμο, ἡ ἄσπρες τουαλέττες τῶν κοριτσιῶν ἑτοιμάζονται, τὰ σμόκιν ξεσκονίζονται καὶ τὸ ἀπόγεμα τῆς Πέμπτης διετέθη διὰ τὴν ἀπόλαυσιν. Ὅλο τὸ ἀπόγεμα τῆς Πέμπτης, ὅλοι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι, μόνον αὐτοὶ ἀποκλειστικῶς, θὰ διασκεδάσουν στὸ σπῆτι, παίζοντας.....πόκερ.

Ἐὰν ἀπορῆτε, ἔχετε ἄδικον· ἐὰν σταυροκοπῆσθε, εἶσθε ὀπισθοδρόμικός· ἐὰν φτύνετε τὸν κόρφο σας, εἶσθε ἀπολίτιστος. Τὰ λευκὰ ἀπογέματα, εἶνε πρόοδος, εἶνε ἐξέλιξις τῆς ἀθωωτέρας τῶν διασκεδάσεων.

Καὶ τί βρίσκετε, παρακαλῶ, σὲ μιὰ διασκέδαση τέτοια; Μήπως σᾶς πειράζει σᾶς, ἂν ὁ νέος θὰ χάσῃ ἀπὸ ψεῦδο-ἱπποτισμόν, ὅλον του τὸ μισθόν; μήπως σεῖς θὰ τὸν δανείσητε; μήπως εἶνε παι-

δί σας, ὥστε νὰ φοβῆσθε ὅτι εἶνε ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ χαρτοπαίκτης; Ἔπειτα δὲν πιστεύω νὰ εἶσθε ἡ μητέρα τῆς νέας ἐκείνης, ἡ ὁποία μέσα εἰς αὐτὸν τὸν συρφετόν, θὰ φροντίσῃ νὰ κόψῃ καὶ νὰ ράψῃ, κατὰ ἐκείνων πρὸς τοὺς ὁποίους σκορπᾷ μειδιάματα καὶ φιλοφρονήσεις. Βεβαίως δὲν εἶσθε σεῖς ποῦ ἐνδιαφέρεσθε, διὰ τὴν κόρην ἐκείνην, ἡ ὁποία θὰ δεχθῇ ἀσφαλῶς, τὰ ποιὸ ἀηδῆ ἀστεῖα ἀλλὰ καὶ τὰ πειὸ σκανδαλιστικὰ ἀερολογήματα.

Εἴμεθα νέα-γενεὰ καὶ ἔχομεν ἐξέλιξιν πολιτισμοῦ. Ὀφείλομεν νὰ ζήσωμεν σύμφωνα μ' αὐτόν. Ἐκεῖνοι ποῦ λέγουν, ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἔχει καὶ μίαν ἄποψιν ἀπολύτως καταστρεπτικὴν δι' ἐκεῖνον ποῦ δὲν θέλει νὰ τὴν ἰδῇ, εἶσθε ἄνθρωποι στενῆς ἀντιλήψεως.

Τὸ πόκερ παιζόμενον σ' ἕνα τέτοιο σαλόνι μὲ τέτοιο περιβάλλον καὶ ἀπὸ τόσα νεανικὰ ἄνθη, εἶνε ἰδεώδες διασκεδάσεως.

Ἐλᾶτε νὰ πεισθῆτε καὶ μόνοι σας. Τὴν προσεχῆ Πέμπτην ἀρχίζομεν καὶ σᾶς προσκαλοῦμεν.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΡΑΝΤΖΑΣ

Δ. Π. ΣΕΜΕΛΑ

# Η ΜΕΤΕΝΣΑΡΚΩΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Τοιαῦται εἶναι αἱ γενικαὶ ἀπόψεις περὶ τῆς μετενσαρκώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ἐτελείωσα ὅμως ἀκόμη. Ἔχω ν' ἀσχοληθῶ ἐπὶ τῶν δευτερευουσῶν ἀπόψεων, αἵτινες ἔχουσι περισσότερον ἐνδιαφέρον καὶ ἐξευγενίζουσι τὴν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν τελείαν αὐτοῦ κατάστασιν.

Ὁ πρωτογενὴς ἄνθρωπος ὑποστὰς τριάκοντα κύκλους μετενσαρκώσεως συνδιασμένους μετὰ τοῦ διπλοῦ θανάτου, ἔφθανε ὡς τὴν κατάστασιν τοῦ τετάρτου καὶ εἰσεχώρει εἰς τὸ ἀνώτερον στρῶμα τοῦ Κοσμικοῦ στρώματος, δηλαδὴ εἰς ἀνώτερον παιδίον τοῦ ἀστρικοῦ τοιούτου τῶν ἀποκρυφιστῶν, ὑπεράνω τῆς φυσιώσης καὶ φυσικοποιημένης φύσεως καὶ τὸ Ἐγώ του, συγκείμενον εἰς ἔννοιαν ἀθάνατον, ἐξηκολούθει τὴν ἐξέλιξίν του ὑπὸ ὅρους ἀποκλείοντας τὰς ἀνάγκας, τὰς φυγὰς δηλονότι τῶν λυπῶν μας ἐν τῇ ὕλῃ.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν ὄντων τούτων ἀπεκτᾶτο ἀφ' ἑνὸς διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δράσεως ὄντων ζώντων εἰς κατώτερα πεδία καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς δράσεως ὄντων ζώντων εἰς πεδίον ἀνώτερον τοῦ ἰδικοῦ των.

Μεταξὺ τῶν ἀρχαίων λαῶν, εἶνε εἷς ὁ αἰγυπτιακὸς λαός, ὅστις πολιτισμένος διὰ προγονικῆς ἀγάπης, περιέπεσεν εἰς σοβαρὸν σφάλμα.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἡ μετενσάρκωσις ἦτο γνωστὴ μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ὑπὸ τῆς κληρικῆς τάξεως, ἥτις ἐσχημάτιζε ταὐτοχρόνως τὸν πυρῆνα τῶν Σοφῶν καὶ τῶν Μεμονωμένων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ὁ μῦθος τῶν 72 μεταμορφώσεων τοῦ Ὀσίριδος, ὁ ὁμηρικὸς πόλεμος μεταξὺ τοῦ Χώνου καὶ τοῦ Σὼν διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀνάστασιν τοῦ πατρός του, εἶνε θετικαὶ μαρτυρίαι τῶν γνώσεων τὰς ὁποίας εἶχον οἱ Αἰγύπτιοι ἐπὶ τῆς μετενσαρκώσεως.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως αὕτη ἐκρύπτετο ἐπιμελῶς ἀπὸ τῶν βεβήλων καὶ εἶχε πολὺ κακῶς ἐννοηθῇ ἀπὸ τῆς κατωτέρας κληρικῆς τάξεως.

Κατὰ τὴν IV Αἰγυπτιακὴν Δυναστείαν, δηλαδὴ 6000 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, μία κακὴ ἐξήγησις τῆς θεωρίας τῆς μετενσαρκώσεως καὶ ὁ φρικτὸς φόβος τοῦ διπλοῦ θανάτου ἤγαγον τοὺς Αἰγυπτίους εἰς τὴν μονιμοποίησιν (ταρίχευσιν) τῶν νεκρῶν των πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀποφύγουσι τὴν σκληρὰν δοκιμασίαν.

Ἡ διαβολικὴ αὕτη ἀντίληψις ἐφαρμοσθεῖσα ὑπὸ ἀνθρώπων ἰσχυρῶν ἐν σοφίᾳ, ὅπως ἦταν οἱ σοφοὶ Αἰγύπτιοι, ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ δεινὸν πλῆγμα κατὰ τῶν αἰσθητικῶν νόμων τῶν ἐνεργούντων ἐπὶ τῆς γῆς μας· τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πλήγματος τούτου εἶνε αἰσθητὰ ἐπὶ τῆς συγχρόνου ἀνθρωπότητος.

Ἐπιτρεψατέ μου νὰ σταματήσω ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, διότι φρονῶ ὅτι τὰ πεπρωμένα τῆς φυλῆς μας, τῆς λευκῆς φυλῆς, εἶνε πολὺ συνδεδεμένα.

Ὅταν ἀνηγγέλθη εἰς τοὺς σοφοὺς τῆς Αἰγύπτου ἡ ἀποκάλυψις ἡ θίγουσα τὴν δευτέραν φάσιν, ἡ προγονικὴ ἀγάπη τόσον βαθέως ριζωμένη εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν ψυχήν, ἐπλήγη θανασίμως.

Πῶς λοιπόν, ὁ σεβάσμιος οὗτος γέρων, ὁ πλήρης σοφίας, καλωσύνης καὶ ἀγάπης, πλήρης πόνου διὰ τοὺς δυστυχεῖς καὶ ὑποφέροντας, ἠδύνατο ν' ἀποθάνῃ, νὰ ἀφανισθῇ διὰ παντός ;

Οὕτω ὁ εὐλαβὴς ἐσκέπτετο λυπούμενος πρὸ τοῦ ἐπανορθώτου τούτου γεγονότος.

Ὁ Πτὰχ Σόκαρις, ὁ αἰγυπτιακὸς σατανᾶς, ἐξασκῶν ἀνωτέραν δύναμιν ἐπὶ τοῦ Ἀνούβιδος, τοῦ Θεοῦ τῶν νεκρῶν, ἀπεκάλυψε διὰ τοῦ τελευταίου τούτου τὸ μέσον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύναντο νὰ σώσωσι τοὺς νεκρούς των ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης δοκιμασίας καὶ ἰδοὺ πῶς.

Παντὸς νεκροῦ οὗτινος τὸ ὑλικὸν σκήνωμα θὰ διετήρει τὸ σχῆμα του τοῦτο ἄθικτον, θὰ εἶχε τὴν εὐκολίαν νὰ ζήσῃ καὶ ν' ἀποφύγῃ τὴν δοκιμασίαν, κατόπιν μάλιστα τελετῆς τινος, ἥτις θὰ συνέδεε πάλιν τὸν ἀποθανόντα πρὸς τὸ ὑλικόν του σῶμα.

Ὁ Ἄνουβις, ὄχι μόνον ἀπεκάλυψε τὴν σατανικὴν ἀλήθειαν ταύτην εἰς τοὺς Αἰγυπτίους, ἀλλὰ ἀκόμη τοὺς ἔδωσε τὰ ὑλικὰ μέσα τῆς αἰωνίου διατηρήσεως τῶν πτωμάτων τῶν νεκρῶν των, διὰ τῆς μομιοποιήσεως.

Ἡ πρώτη, λοιπόν, φροντὶς τῶν Αἰγυπτίων συνίστατο εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ πτώματος, τοῦ προσφιλοῦς νεκροῦ των εἰς τοὺς μομιοποιούς, ἵνα τοὺς διαφυλάξουν πάσης καταστροφῆς καὶ μάλιστα ὅσοι εἶχον καὶ τὰ μέσα, ἔδιδον μεγάλας παραγγελίας ἀγαλμάτων νεκρῶν εἰς τοὺς γλύπτας τῆς Νεκροπόλεως. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα ἐτίθεντο εἰς ὑπόγειόν τι ὀνομαζόμενον σήμερον ἀπὸ τοὺς τυμβωρύχους ἄραβας «Σερντάμπ» κείμενον πλησίον τοῦ ὑπογείου τοῦ ταριχευμένου νεκροῦ καὶ τοῦτο πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως, ἐὰν διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον λόγον, ἡ μομιοποίσις θὰ κατεστρέφετο, νὰ δύναται ἡ ψυχὴ τοῦ νεκροῦ νὰ ἐγκαθιδρυθῇ ἐντὸς ἑνὸς τῶν ἀγολμάτων τούτων.

Ἡ μέθοδος τῆς μομιοποιήσεως διετηρήθη περὶ τὰ 6500 ἔτη, καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἰγυπτιακὸν ἔδαφος εἶνε πλῆρες ἀναριθμήτων τοιούτων λειψάνων, ἐπὶ τῶν ὁποίων παρέμεναν σκλάβοι χιλιάδων ψυχῶν, καταδικασμένων νὰ ζῶσιν μίαν ὕπαρξιν χειροτέραν τῆς δευτέρας δοκιμασίας.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τελευταίου αἰῶνος, ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐπιστήμη, προσανατολίζουσα τὰς προσπαθείας της πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ἐξηρεύνησε τὸ ἔδαφος καὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων μούμιαι ἀνεκαλύφθησαν παραδοθεῖσαι πᾶσαι εἰς τὴν πυρὰν ἐκ φόβου ἐπιδημίας καὶ διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τῆς πόλεως.

Τὸ ἀβλαβές, κατ' ἐπιφάνειαν γεγονὸς τοῦτο, παρήγαγε ἀναστάτωσιν εἰς τὸ Κοσμικὸν Στρῶμα, τὸ ἀστρικὸν δηλονότι πεδίον, ὅπως καλεῖται ἀπὸ τοὺς συγχρόνους ἀποκρυφιστάς.

Ὅσοι τῶν μεμνημένων εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τὸ πεδίον τοῦτο, παρέστησαν πρὸ ἀπαισίων δραμάτων, διότι οἱ αἰσθητικοὶ νόμοι ὑπερισχύοντες, κατέλαβον τὰ ὄντα ταῦτα, τὰ καταδικασμένα ὑπὸ τῶν ἐπιγόνων των εἰς ψευδῆ ἀθανασίαν, διὰ νὰ τὰ κάμωσι νὰ ὑποστῶσι τὴν κανονικὴν τύχην τῆς μετενσαρκώσεως, μετὰ τὴν νέαν δοκιμασίαν. Κατὰ τὸ τρίτον μέρος τοῦ τελευταίου αἰῶνος, μία καταστρεπτικὴ πνοὴ διῆλθεν ἐπὶ τῆς λευκῆς φυλῆς, ἡ ἐπιστήμη ἐτέθη ὑπὸ τὴν αἰγῖδα τοῦ ὑλισμοῦ καὶ τὰ μνημεῖα τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, ἓν πρὸς ἕν, βραδέως μὲν ἀλλὰ σταθερῶς, ἀνετρέποντο. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν συνολικὴν μετενσάρκωσιν τῆς αἰγυπτιακῆς φυλῆς εἰς τὸν κόσμον τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ δυτικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ πρωτογενοῦς βεβήλου καταδιώκει ἀπηνῶς τὴν πνευματικότητα.

Ἐπανέρχομαι τώρα εἰς τὰς δευτερευούσας ἀπόψεις τῆς μετενσαρκώσεως.

Οἱ εὐσυνείδητοι νόμοι, γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Θεία Πρόνοια, ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ἵνα ἀντιδράσωσι τῶν κακῶν ἀποτελεσμάτων ἐνσαρκώσεως κατωτέρων φυσικῶν ὄντων καὶ τὴν στιγμὴν καθ' ἥν, τὸ μῖσος, ἡ ἐκδίκησις, ἡ ἀπληστία, ἡ ὑπεραγία καὶ ὁ δεσποτισμός, ὑποδουλώνουν τὴν γῆν καὶ σχίζουν τὰ ἐντόσθια τῆς ἀνθρωπότητος, ὄντα διαμένοντα εἰς τὸ Οὐράνιον Στρῶμα, εἰς τὴν

αἰωνίαν κατοικίαν τῶν Γεννητόρων, περαιώσαντα τὴν ἐξέλιξίν των, ὄντα τέλεια ἀνθρώπινα εἰς τὴν οὐσίαν των, ἀπεστάλησαν ἐπὶ τῆς Γῆς, ταπεινὰ καὶ ἀφανῆ, ἵνα φέρωσι τὴν τάξιν καὶ τὴν γαλήνην, διὰ τῆς ἀνωτέρας αὐτῶν ἐπηρείας, διὰ νὰ ἀναγεννήσωσι τὴν ἀγάπην καὶ τὰς εὐγενεῖς αὐτῆς ἰδιότητας καὶ τέλος διὰ νὰ σύρωσιν ἔξω τοῦ ἐπικινδύνου κύκλου ἐκείνους τῶν ἀδελφῶν των οἵτινες διψῶσι τὴν ἀλήθειαν.

Τὰ μετενσαρκωμένα ταῦτα ὄντα, χαμένα εἰς τὸ πλῆθος φυλῆς ξένης κατωτέρας τούτων, ἔλαβον ἅμα τῇ ἐνταῦθα καθόδῳ των, κρυφὸν σῆμα, ἀνεξαλείπτως κεχαραγμένον εἰς τὴν ψυχήν των.

Τὸ σημεῖον τοῦτο εἶνε ἓν αἴσθημα ἕλξεως, φιλίας καὶ συμπαθείας πρὸς τοὺς ἄλλους ἐντολοδόχους τῆς Προνοίας, οἵτινες εὑρίσκονται ἐπὶ γῆς. Καίτοι περιπλανῶνται εἰς τὰ πλήθη, καλοῦνται ἀμοιβαίως, πλησιάζονται καὶ ἐννοοῦνται, διὰ τοῦ μυστικοῦ ἐλατηρίου τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ σῆμα τῆς μετενσαρκώσεώς των, ἐκτελοῦντα δὲ τὴν ἐντολήν των μετ' ἀγαθότητος, ἀγάπης καὶ εὐσπλαγχνίας.

Ἀναμένουσι τὴν στιγμὴν τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν ἀπαλλαγῆς μετὰ τοῦ εὐρυτέρου πνεύματος αὐταπαρνήσεως καὶ ἐθελοθυσίας.

Ἡ σωτηρία τοῦ πλησίον μας.

Ἰδοὺ ὁ εὐγενὴς λόγος, τῶν δευτερευόντων αἰτίων τῆς μετενσαρκώσεως.

---

# ΤΑ ΦΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΖΩΝΤΩΝ

*Φάσμα*: ἰδοὺ μία λέξις ἥτις, εἰς τοὺς μὲν προκαλεῖ τὸ μειδίαμα, εἰς τοὺς ἄλλους τὴν περιφρονητικὴν ἀνύψωσιν τῶν ὤμων, εἴς τινας δὲ ἁπλοϊκοὺς ἀκόμη καὶ ρίγη φόβου.

Μολαταῦτα οὐδὲν τοιοῦτον πρέπει νὰ προκαλῇ ἡ λέξις αὕτη, ἥτις αὐτὴ καθ' αὐτὴν εἶναι, ὡς θὰ ἴδωμεν, φυσικωτάτης προελεύσεως.

Πρὶν ἢ εἰσέλθω εἰς τὸ κυρίως θέμα τοῦ ἄρθρου τούτου, θὰ ὑπενθυμίσω δι' ὀλίγων τὰς σήμερον παραδεδηγμένας θεωρίας περὶ ψυχῆς καὶ ἐπιζήσεως αὐτῆς.

Κατὰ τὰς νεωτέρας πνευματιστικὰς καὶ δὴ θεοσοφικὰς θεωρίας, τὸ ὑλικὸν σῶμα περικλείει ἐν ἑαυτῷ τὴν λεπτοτάτην καὶ ἄϋλον ἀρχήν, εἰς ἣν ὠφείλονται πᾶσαι αἱ λειτουργεῖαι τούτου, τὴν κληθεῖσαν *ψυχήν*.

«Τὸ ὑλικὸν σῶμα, γράφει ὁ κ. Ἕκτωρ Durville, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, εἰμὴ ἁπλοῦν ἔνδυμα δι' οὗ περικαλύπτεται ἡ *ψυχή*, ὁ *ἀληθὴς ἄνθρωπος*, τὸ *ἐγώ*, ἡ *ἀθάνατος ἀρχή*, ἐξ ὧν συνίσταται ἡ ἀτομικότης ἡμῶν. Εἰς τὸν τελείως ἐξελειγμένον ἄνθρωπον αἱ ἀρχαὶ αὗται πρέπει νὰ εἶνε *ἑπτὰ* τὸν ἀριθμόν, συμφώνως πρὸς τὰς ἰδέας τῶν Ἰνδῶν φιλοσόφων. Ἐν τούτοις αἱ μέχρι τοῦδε γνωσταὶ

καὶ εὑπρόσιται εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἐξελίξεώς μας, εἶναι τέσσαρες. Θὰ ἀναφέρωμεν αὐτὰς ἀρχόμενα ἐκ τῆς μᾶλλον ὑλικῆς, βαίνοντες δὲ πρὸς τὴν μᾶλλον ἄϋλον.

«Τὰ σώματα ταῦτα εἶναι :

«1ον. — Τὸ *φυσικὸν ἢ ὑλικὸν σῶμα*, ἕδρα τῶν φυσιολογικῶν ἡμῶν ἐνεργειῶν, οἷαι εἶναι ἡ σκέψις, ἡ ἀναπνοή, ἡ ἀφομοίωσις, ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, ἡ κίνησις.

«2ον. — Τὸ *αἰθέριον σῶμα*, ἕδρα τῆς ζωϊκῆς ἐνεργείας, ἐξεταζομένης μόνον ἀπὸ τῆς φυσιολογικῆς ἀπόψεως. Εἶναι τρόπον τινα ὁ ἀρχιτέκτων ὅστις κατασκευάζει τὸ φυσικὸν σῶμα καὶ ἐπιμελεῖται τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ.

«3ον. — Τὸ *ἀστρικὸν σῶμα* (corps astral, astral örper) ἕδρα τῆς αἰσθητικότητος, τῆς φαντασίας, τῶν κτηνωδῶν παθῶν καὶ τῶν μικρῶν ὑψωμένων αἰσθημάτων. Εἶναι τὸ *περίπνευμα* τῶν πνευματιστῶν, ἡ *εὐαίσθητος ψυχὴ* τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων. Εἶναι ὡσαύτως ἡ ἕδρα ἐκείνου ὅπερ ἡ σύγχρονος ψυχολογία καλεῖ *ὑποκειμενικὴν συνείδησιν, ἀσυνείδητον* καὶ *ὑποσυνείδητον*. Οἱ Θεόσοφοι τῶν Ἰνδιῶν καλοῦσι τοῦτο *σῶμα τῆς ἐπιθυμίας ἢ καμαρούπα.*

4ον. — Τὸ *διανοητικὸν σῶμα*, ἕδρα τῆς βουλήσεως, τῆς φρονήσεως ἔτι δὲ τῶν εὐγενῶν καὶ ὑψηλῶν φρονημάτων. Εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ὠφείλεται ἡ ἐναποθήκευσις τῶν ἐνθυμήσεων καὶ κεκτημένων ἡμῶν γνώσεων. Εἶναι ὁ *διαλογισμὸς* καὶ *διανοητικὴ ψυχὴ* τῶν ἀρχαίων, ἐν ᾧ ἐκτελοῦνται πάντα τὰ συνειδητὰ φαινόμενα» [1]).

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον σῶμα εἶναι τὸ ὑλικὸν καὶ φθαρτὸν μετὰ θάνατον, τὸ μόνον ὑποπίπτον εἰς τὰς αἰσθήσεις μας. Τοὐναντίον τὰ τρία ὑπολειπόμενα σώματα, εἶναι ἄϋλα, μὴ φθειρόμενα μετὰ θάνατον καὶ μὴ ὑποκύπτοντα εἰς οὐδεμίαν τῶν πέντε γνωστῶν αἰσθήσεων τοῦ ἀνθρώπου.

Ἂς ἐξετάσωμεν ἤδη τὸ κυρίως θέμα τοῦ παρόντος ἄρθρου.

*
* *

Πρῶτος, κατὰ τὸ ἔτος 1893, ὁ γάλλος συνταγματάρχης de Rochas, ἐσημείωσε περίεργόν τι φαινόμενον, καθ' ὅ, ἐξακολουθουμένης τῆς μαγνητικῆς ὑπνώσεως διὰ βραδυτάτων καρωτικῶν χειρονομιῶν (passes saturantes), ἀρχομένων ἐκ τῶν κροτάφων καὶ περατουμένων εἰς τὸ ἡλιακὸν πλέγμα (κενὸν τοῦ στομάχου) λίαν εὐαισθήτου ὑποκειμένου, τὰ τρία ἄϋλα σώματα ἐξήρχοντο τοῦ ὑλικοῦ ἐν εἴδη συγκεντρικῶν ζωνῶν περὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὅπερ ὁ κ. de Rochas, ὠνόμασεν *ἐξωτερίκευσιν τῆς αἰσθητικότητος* (extériorisation de la sensibilité), εἶναι μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἐν σχέσει πρὸς τὴν πρόοδον τῶν ψυχικῶν ἐπιστημῶν.

Θὰ περιγράψωμεν ἐν ὀλίγοις τὰ φαινόμενα τὰ λαμβάνοντα

---

[1]) Le fantome des Vivante. Paris 1909.

χώραν κατὰ τὴν βαθεῖαν ταύτην ὑπνωτικὴν κατάστασιν.

Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερθεῖσαι *ζῶναι τῆς αἰσθητικότητος* εἶναι τόσον ἀραιᾶς συστάσεως ὥστε μόνον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς λίαν λαμπροφανοῦς ὑποκειμένου (lucite, clairvayant) δύνανται νὰ γίνωσιν αἰσθηταί. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, περιγράφων, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ μαγνητιστοῦ, τὰς ζώνας ταύτας, λέγει ὅτι ὁμοιάζουσι πρὸς φωσφορίζοντα καπνὸν σιγάρου, περικυκλοῦται τελείως τὸ βαθέως μαγνητισμένον ὑποκείμενον, εἰς ἀπόστασιν 3—5 ἑκοτοστομέτρων ἀπὸ τοῦ δέρματος.

Τὸ ἐν ἐξωτερικεύσει τῆς αἰσθητικότητος εὑρισκόμενον ὑποκείμενον, εἶναι σωματικῶς τελείως ἀναίσθητον. Ἐὰν λάβωμεν βελόνην καὶ πήξωμεν δι' αὐτῆς τὸν βραχίονα π. χ. τοῦ ὑποκειμένου, τοῦτο δὲν ἐκφράζει οὐδένα πόνον, οὐδὲ κἂν παραπονεῖται. Ἡ αὐτὴ ἀναισθησία ἐκδηλοῦται ἐὰν ἐπιθέσωμεν ἐπ' αὐτοῦ θερμότατον ἢ ψυχρότατον ἀντικείμενον.

Τοὐναντίον ὅμως, ἐὰν ὁ πυγμὸς ἢ ἡ ἐπίθεσις τοῦ θερμοῦ σώματος ζήσῃ, οὐχὶ πλέον ἐπὶ τῆς σαρκός, ἀλλ' εἰς ἀπόστασιν ἑκατοστομέτρων τινων ἀπ' αὐτῆς, τὸ ὑποκείμενον αἰσθάνεται τρομερὸν πόνον ἢ καῦσιν καὶ κραυγάζει παραπονούμενον ὅτι τὸ βλάπτουσι.

Ἐπὶ τοῦ πειράματος τούτου ὡς καὶ παραπλησίων αὐτῷ ἄλλων τοιούτων, στηρίζεται ἡ *μαύρη μαγεία* (envoutement), ἡ τρομερότης τῆς ὁποίας ἀνέσεισε τὴν Εὐρώπην ἐκ θεμελίων κατὰ τὸν XV μέχρι τοῦ XVIII αἰῶνος. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο χρήζει ἐπαρκοῦς ἀναλύσεως, ἐπιφυλάττομαι νὰ ἀσχοληθῶ μὲ τοῦτο εἰς ἄλλο ἄρθρον.

Ὡσαύτως διὰ τῶν τοιούτων πειραμάτων ἀποδεικνύονται πειραματικῶς ἀληθῆ τὰ λεγόμενα τοῦ λαμπροφανοῦς ὑποκειμένου, διαπιστοῦνται δὲ αἱ πνευματιστικαὶ θεωρίαι. Πράγματι δὲ βλέπωμεν ὅτι τὸ ἄϋλον σῶμα ἐξέρχεται τοῦ ὑλικοῦ διὰ τεχνητῆς ἐνεργείας. Δὲν ἕπεται ἐκ τούτου ὅτι τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ συμβαίνῃ καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ θανάτου ;

(Ἕπεται τὸ τέλος)

**Π. ΓΡΑΒΙΓΓΕΡ**

LEON DENIS — ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

# ΠΟΙΑ ΘΑ ΕΙΝΕ Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ;

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τέλος, ἐπιβεβαιοῦται ἡ εὐστάθεια ὅλων τῶν ὄντων ποῦ κατοικοῦσι τὸ ἀχανὲς Σύμπαν, ἡνωμένων ὑπὸ κοινῆς καταγωγῆς καὶ σκοποῦ, προωρισμένων νὰ γνωρισθῶσιν, ν' ἀγαπηθῶσιν, νὰ συνεργασθῶσιν εἰς τὸ κολοσσιαῖον καὶ θεῖον ἔργον.

Πρᾶγμα οὐσιῶδες: Ὑπάρχουν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅλα τὰ στοιχεῖα κατηχισμοῦ εἰς τον ὁποῖον τὰ τέκνα τοῦ λαοῦ θὰ εὕρουν τὴν διαφώτισιν καὶ τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις διὰ νὰ διατρέξωσι τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ νὰ ὑπερπηδήσωσι τὰς δυσκολίας. Διότι μόνον διὰ σφοδρᾶς πνευματιστικῆς διδασκαλίας, βασισμένης ἐπὶ ἐπιστημονικῶν ἀποδείξεων, θὰ σχηματισθῶσι νέαι γενεαί, καλλίτερον ὡπλισμέναι κατὰ τοῦ κακοῦ, ὑποτεταγμέναι εἰς τὸν νόμον τοῦ καθήκοντος καὶ τὴν κοινωνικὴν πειθαρχίαν. Πρὸ παντός, χρειάζεται νὰ σχηματισθοῦν ψυχαὶ καὶ τίποτε νέον δὲν θὰ γίνῃ ἄνευ αὐτοῦ.

Ἡ θρησκεία τοῦ μέλλοντος ὀφείλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διδασκαλίαν αὐτήν, νὰ τὴν διαδώσῃ καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὸ ἀχαλίνωτον τῶν παθῶν, τῶν ὀρέξεων, τῶν πόθων, οἵτινε ἀπειλοῦν νὰ καταπλακώσουν πᾶσαν ἠθικὴν ἐπὶ τοῦ κόσμου μας, ὅπου τὸ μῖσος καὶ ἡ ἐπιθυμία τόσην ἐπιρροὴν ἐξασκοῦσιν.

Θὰ ἴδῃ τις τότε νὰ ἀνασυνίσταται, εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας, ἡ θρησκεία αὕτη τῶν προγόνων, ἡ λατρευομένη εἰς ὅλην τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν καὶ ἥτις δίδει εἰς πάντα τὰ μέλη της, τὴν βεβαίωσιν μιᾶς ἀοράτου ἀποτελεσματικῆς προστασίας. Ἡ λατρεία θὰ παρουσιασθῇ πιθανῶς ὑπὸ δύο μορφάς. Τὴν μίαν ἁπλῆν, οἰκογενειακὴν, ἀπευθυνομένην μᾶλλον εἰς τὸ πνεῦμα παρὰ εἰς τὰς αἰσθήσεις καὶ συνισταμένην πρὸ πάντων ἐκ προσευχῶν καὶ διδασκαλιῶν. Τὴν ἄλλην προοριζομένην διὰ τὰς μεγάλας περιστάσεις καὶ ἐμπνεομένην ἀπὸ τὰς ὑψηλοτέρας πηγάς τῆς τέχνης καὶ δανείζουσαν εἰς τὴν μουσικὴν ἁρμονίαν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ ἐξυμνήσῃ τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ψυχὰς πρὸς τὸν Θεόν.

— = —

Μᾶς ἀγγέλλεται, ἐκ πηγῆς ἀποκρυφιστικῆς, ὅτι τὰ ἀνώτερα πνεύματα μέλλουσι νὰ μετενσαρκωθῶσιν εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν, εἰς τὴν χώραν μας καὶ νὰ συμβάλωσιν εὐρέως, ὑπὸ τὰς διαφόρους ἐκφάνσεις τῆς ἰδιοφυΐας των, εἰς τὰς ἐπιστημονικας ἀνακαλύψεις καὶ

τὰ κοινωνικὰ ἔργα. Τότε, μέγα ρεῦμα θὰ διέλθη τὴν Γαλλίαν καὶ θὰ προκαλέσῃ πανταχόθεν ἐκδηλώσεις τῆς τέχνης καὶ σκέψεως, αἵτινες θὰ συντονίσουν τὸ παγκόσμιον ἔργον τῆς μορφώσεως καὶ ἀναγεννήσεως τὸ ὁποῖον προετοιμάζεται.

Οἱ γέροντες ἔχουσι, συνήθως, τὸ προαίσθημα τῶν μελλόντων. Ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ τάφου εἰς τὸ ὁποῖον θὰ κατέλθω μετ' ὀλίγον, ρίπτω βλέμμα πρὸς τὸ μέλλον καὶ χαιρετῶ τοὺς μέλλοντας χρόνους.

Διὰ τοῦ μεγαλοπρεποῦς τούτου ἔργου, ἔργου τέχνης καὶ σκέψεως, θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ διαπαιδαγώγησις νέου κόσμου. Ἀπὸ τοὺς κόλπους τῆς κολοσιαίας ταύτης ἐργασίας, θὰ ἀναφανῶσιν αἱ γενικαὶ γραμμαί, τὰ ἀκριβῆ σχήματα τῆς ἁρμονίας ταύτης τοῦ μέλλοντος, ἥτις κατεργάζεται, κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμήν, εἰς τόσα σημεῖα.

Θὰ εἶνε τὸ στεφάνωμα βαθυτάτης ἐπιστημονικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ ἠθικῆς ἐπαναστάσεως καὶ διὰ ταύτης, θὰ βασιλεύσῃ ἐδῶ κάτω ἡ ἀρχὴ τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς ἀγάπης τῆς κατελθούσης ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς εἰς μίαν νύκτα Χριστουγέννων, πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν καὶ τὴν ὁποίαν ἡ γῆ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ καὶ πραγματοποιήσῃ.

# ΔΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ

## Ποῖος εἶνε ὁ μεγαλείτερος Διδάσκαλος;

*Ποῖος ἐκ τῶν Διδασκάλων εἶνε ὁ μεγαλείτερος;*

Ἡ ἐρώτησίς σας μὲ ἐμβάλλει εἰς μεγίστην ἀμηχανίαν ἂν πρόκειται νὰ σᾶς ὀνομάσω πρόσωπον. Ἀπὸ ποῦ νὰ ἀρχίσῃ τις; Ἀπὸ τοὺς Ἰνδοὺς φιλοσόφους ἢ ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους; Ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους ἢ τὴν Χριστιανωσύνην; Ἀπὸ τὴν Ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἢ τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν; Ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα ἢ τοὺς ὀνομαζομένους συγχρόνους φιλοσόφους; Πλῆθος ὀνομάτων μεγάλων, πλῆθος ἰδιοφυϊῶν καὶ μεγαλοφυιῶν, πλῆθος ἀνωτέρων πνευμάτων καὶ Διδασκάλων. Εἰς ποῖον νά σταματήσω καὶ ποῖον πρῶτον νὰ ὀνομάσω;

Δὲν σᾶς ὀνομάζω κανένα, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀφίνω χωρὶς ἀπάντησιν τὴν ἐρώτησίν σας.

Πᾶσα ἀνθρώπινος ὕπαρξις ἔχει ὡς παιδαγωγόν της φυσικὸν τὴν Δημιουργίαν ποῦ τὴν περιβάλλει. Ἀρκεῖ νὰ δώσῃ κανεὶς προσοχὴν εἰς τὸν ἄφωνον τοῦτον Διδάσκαλον τὸν εὐγλωττότερον ποῦ ἠδυνήθη ν' ἀποκτήσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ ἐννοήσῃ πόσον μέγας εἶνε ἀφοῦ εἶνε καὶ ὁ μεγαλείτερος.

## Ἡ βάσις τῆς κοινωνίας.

*Ποία εἶνε ἡ βάσις τῆς κοινωνίας;*

Δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν κοινωνιολογίαν καὶ ἡ ἐρώτησίς σας, πιθανῶς, δὲν ἀπηυθύνθη εἰς τὸ κατάλληλον πρόσωπον.

Ἂν θέλετε σᾶς λέγω τὴν προσωπικήν μου γνώμην. Ἡ βάσις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς εἶνε, φρονῶ, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἀλληλεγγύη, ἥτις δὲν ἐμποδίζει τὰς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς προσωπικότητός του. Τὴν ἀνάλυσιν τούτου, ἂν τὸ θεωρῆτε ὀρθὸν, κάμετέ την μόνος σας.

## Αἱ ἰδιότητες τῆς Πρώτης Αἰτίας.

*Δὲν μπορεῖνε νὰ μᾶς ἀναπτύξητε τὰς ἰδιότητας τῆς Πρώτης Αἰτίας;*

Ἔ! ἀγαπητέ μου Κύριε ἢ μᾶλλον παιδί μου, πολλὰ ζητεῖτε. Ἐξήγησα ὅτι αἱ ἀπαντήσεις μου εἶνε σύντομοι καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν συγκεφαλαιωτικαί.

Σεῖς, ἐπιμένετε νὰ μοῦ ζητεῖτε ἀνάπτυξιν. Τὸ νομίζετε εὔκολον τοῦτο; Ἔπειτα φρονεῖτε ὅτι θὰ τὰ καταφέρω; Ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀφ' ὅτου ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ σκέπτεται, αἱ ἔρευναί νου, δηλαδὴ αἱ ἀνώτεραι προσπάθειαί του περιεστράφησαν ἀκριβῶς εἰς τὴν λύσιν τῶν ἀπροσπελάστων τούτων προβλημάτων. Χρειάζεται μελέτη καὶ ἐπίπονος καὶ πολυετὴς διὰ νὰ φθάσετε ἕως ἐκεῖ. Ὅταν μελετήσετε τόσον καὶ θὰ φθάσετε ἕως ἐκεῖ καὶ θὰ ἴδῆτε ὅτι αἱ δυνάμεις σας ἀντέχουν, τότε προχωρήσατε. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀσχοληθεῖτε εἰς ἁπλούστερα θέματα, κατὰ πολὺ ἁπλούστερα καὶ πρὸ παντὸς νὰ προσέχετε ν' ἀνέρχεσθε τὰς βαθμῖδας τῆς κλίμακος μίαν πρὸς μίαν. Καταλαμβάνω ὅτι εἶσθε νέος καὶ διὰ τοῦτο θέλετε νὰ σᾶς πῶ καὶ ἓν ἄλλο; Τὴν κλίμακα περὶ ἧς σᾶς ὡμίλησα ν' ἀρχίσετε νὰ τὴν ἀνεβῆτε ὅσον τὸ δυνατὸν ἀργότερα. Τότε θὰ εἶνε καλλίτερον διὰ σᾶς.

**ΑΝΩΝ—ΡΑ**

# ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

***ΑΝΤ. Φ. ΧΑΛΑ. Τὸ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἀλφάβητον καὶ τὸ Σύμπαν ὑπολανθάνον μυστήριον ἢ περὶ Ἐπιστήμης.***

Τὸν ἀρκετὰ ἐκτενῆ τοῦτον τίτλον φέρει μία μελέτη τοῦ κ. Ἀντωνίου Χαλᾶ, ἐκδοθεῖσα ἐν Ἀθήναις. Πρῶτοι ἡμεῖς ἐξενίσθημενὅτι εὑρέθη ἕλλην, ἀσχολούμενος εἰς τοιούτου εἴδους θέματα,

σχὼν μάλιστα καὶ τὸ θάρρος τῆς εἰς βιβλίον ἐκδόσεως. Ὁπωσδήποτε ἔχομεν ἐνώπιόν μας τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς λίαν εὐγενοῦς τῳ ὄντι χειρονομίας, τὴν ὁποίαν ἀνεπιφυλάκτως ἐπικροτοῦμεν. Ὁ συγγραφεὺς ἀποδεικνύει - δὲν λέγομεν προσπαθεῖ ν' ἀποδείξῃ — τὴν μεγίστην σημασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου ὅστις δὲν εἶνε, ὡς δύναταί τις νὰ φαντασθῇ, ἁπλῆ ἢ καὶ τυχαία ἐπινόησις καὶ τὴν ἄμεσον σχέσιν τὴν ὁποίαν ἔχουσι τὰ ψηφία του αὐτὰ καθ' ἑαυτά, κυρίως δὲ εἰς τὴν διάταξίν των, πρὸς τὴν Ἐπιστήμην τῶν ἀριθμῶν γνωστὴν ὑπὸ τὰς διδασκαλίας τοῦ Πυθαγόρα. Ὁ συγγραφεὺς ἀποδεικνύει προσέτι, ὅτι εἶνε τελείως κάτοχος τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων φιλοσόφων καὶ δὴ τοῦ Πλάτωνος, ὄχι μόνον εἰς τὴν οὐσίαν τῶν ἔργων των, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βαθυτέραν καὶ ὑποκρυπτομένην ἔννοιαν τούτων.

Ἂν θὰ εἴχομεν νὰ παρατηρήσωμεν κάτι, τοῦτο εἶνε ὅτι ὁ συγγραφεύς, καίτοι μὴ ἀοριστολογῶν, ἀργεῖ πολὺ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ θέμα του.

Ὁπωσδήποτε, ἔχομεν ἓν πολύτιμον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σύγγραμμα, οὗτινος τὸ περιεχόμενον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ καὶ ὡς ἀνακάλυψις διὰ τὴν πτωχὴν ἑλληνικὴν Ἐπιστήμην καὶ ἂν δὲν ἐφοβούμεθα ὅτι ἡ σύστασίς μας θὰ προσέκρουε ἐπὶ τῆς γνωστῆς πλέον ἀδιαφορίας τῶν ἐπιστημόνων μας, δὲν θὰ εἴχομεν καμμίαν δυσκολίαν, νὰ συστήσωμεν τὸ βιβλίον τοῦτο διὰ τῶν θερμοτέρων ἐκφράσεων. Ὡρισμένως, παρομοία ἔκδοσις, ἀποτεινομένη πρὸς ἄλλον ἑλληνικὸν λαόν, θὰ τὸν ἀνεστάτωνε. Ὁ κ. Α. Χαλᾶς, δύναται νὰ καυχᾶται, ὅτι ἐπλούτισε τὴν ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην διὰ σπανίας καὶ πολυτίμου ἐργασίας. Ἐκ τοῦ βιβλίου θὰ δημοσιεύσωμεν κεφάλαιά τινα.

---

***Α. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ. Πυγολαμπίδες.***

Ὁ Ἔων, κατ' ἀρχὴν τοιαύτην, δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν Λογοτεχνίαν. Ἐν τούτοις, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ κάμωμεν εὔφημον μνείαν διὰ τὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Α. Παπαχρήστου. Εἰς ἕνα μικρὸν καὶ κομψὸν τόμον, ἐξέδωσε σειρὰν ρεαλιστικῶν διηγημάτων του, τὰ ὁποῖα διακρίνει πρωτοτυπία ἐμπνεύσεως, ἁπλότης ὕφους καὶ ἐκφράσεως καὶ ζωηρὰ παραστατικότης. Δεδομένου ὅτι τὰ Διηγήματα αὐτὰ εἶνε ἡ πρώτη ἐργασία τοῦ συγγραφέως ἥτις ἔρχεται εἰς δημοσιότητα, φρονοῦμεν ὅτι, μία ἐπιμέλεια καὶ ἐπιμονή, ταχέως θὰ δώσῃ εἰς τὸν κ. Παπαχρήστου μίαν καλὴν θέσιν μεταξὺ τῶν διηγηματογράφων μας.

# ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται μας τὰ ἀστρικὰ ἀποτυπώματα τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν εἰς προηγούμενα τεύχη καὶ τὰ ὁποῖα τόσον πολὺ ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον των. Αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι αἵτινες τόσον ἀφθόνως ἐκτίθενται διὰ μέσου τόσου μυστικισμοῦ ἐπροκάλεσαν πλεῖστα ἔκτοτε σχόλια. Ὑπείκοντες εἰς διατυπωθείσας ἐπιθυμίας, θὰ δημοσιεύσωμεν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς τεύχους καὶ τέταρτον ἀστρικὸν ἀποτύπωμα, τὸ ὁποῖον, ἐν τέλει εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ὁ συγγραφεύς. Τὸ ἀποτύπωμα φέρει τὸν τίτλον «Ἓν μυητικὸν μάθημα (Αἱ πλειάδες)» καὶ εἶνε πράγματι μυστηριώδης διδαχὴ ἐπὶ τῆς ὑποστάσεως καὶ σημασίας τοῦ γνωστοῦ ἀστερισμοῦ.

× × ×

Ὁ κ. H. Barbusse εἰς τὸ περιοδικὸν Clarté τῆς 3 Δεκεμβρίου γράφει εἰς τὸ ἄρθρον του «Τὸ ἕτερον ἥμισυ τοῦ Καθήκοντος» ὅτι πάντοτε ἡ «φιλολογία» ὑπῆρξεν καλαίσθητος μορφὴ δουλείας. Ὁμολογοῦμεν ὅτι δυσκολευόμεθα πολὺ νὰ πιστεύσωμεν τὸν ἰσχυρισμόν τοῦτον τοῦ πασιγνώστου συγγραφέως, δεδομένου ὅτι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς φιλολογίας δὲν θὰ εἶνε παρὰ ἐκδηλώσεις τῆς δουλείας αὐτῆς καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ἐργασία τούτου, εἰργάσθησαν διὰ τὴν δουλείαν. Ἆρα ἡ ἰδιότης τοῦ πνεύματος οἶεε ἡ δουλεία...Δὲν ἐννοοῦμεν, ἐπαναλαμβάνομεν.

× × ×

Ὁ ἐκ τῶν συνεργατῶν μας κ. Α. Περδικίδης, περαιῶν εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τὴν ἀφήγησιν τῶν ἀνεξηγήτων δι' αὐτὸν φαινομένων ποὺ τοῦ συνέβησαν, ἀπέτεινε καὶ μίαν πρόκλησιν, Ἐζήτησε, δηλονότι, νὰ εὑρεθῇ ὁ ἄνθρωπος ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ τὰ ἐξηγήσῃ. Εἰς ταύτην, θερμὸς ὀπαδὸς τῶν μεταφυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ ἀναγνώστης τοῦ Ἕωνος, μᾶς παρεκάλεσε νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἀπάντησίν του, εἰς τὰ γραφέντα παρὰ τοῦ κ. Α. Περδικίδη. Συμμορφούμενοι πρὸς τὰς ἀρχὰς ὑφ' ὧν διαπνέεται ὁ Ἕων, θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς τὴν ἀπάντησιν ταύτην. Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν, φρονοῦμεν, οἱ ἀναγνῶσται μας θὰ κρίνωσι καλλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον.

× × ×

Πολὺ περιέργους ἐπιστολὰς ἐνυπογράφους δημοσιεύει τὸ γαλλικὸν περιοδικόν Le Bieniste. Ἡ δημοσίευσις τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἀρξαμένη πρὸ πολλοῦ ἐξακολουθεῖ εἰσέτι. Πρόκειται περὶ θεραπειῶν ἀπὸ διαφόρων ἀσθενειῶν, τὰς ὁποίας ἐπιτυγχάνουσι διάφορα μέλη «τῆς θεωρίας τοῦ θείου καθορισμοῦ» ἄνευ ἐννοεῖται φαρμάκων ἢ ἄλλων γνωστῶν ἐπιστημονικῶν μέσων. Ἐπὶ πλέον κατορθοῦται ἐνίοτε θεραπεία καὶ ἐξ ἀποστάσεως. Ἰδοὺ αἴφνης ὁ κ. E. Geneaux, ἐθεράπευσε τὴν χήραν Rishard ἀπὸ τὰ ὦτα της, ἡ κ. Dubuc τὸν κ. Ἰωσὴφ Charanne, ὁ κ. L. Meunier τὸν κ. Mascpeulier, πάσχοντα ἔκ τινος ἀσθενείας τῆς κοιλίας, τὴν ὁποίαν οἱ ἰατροὶ ἐθεώρησαν ἀθεράπευτον.

× × ×

Ἰδοὺ καὶ ἓν δεῖγμα ὠτακουστοῦ μεσάζοντος. Τὸ φαινόμενον μᾶς τὸ σημειώνει ὁ ἴδιος ἥρως του, ὅστις εἶνε ὁ κ. Ἀχ. Καρανάσιος, ἐκ Τρικκάλων. Ἰδοὺ ἡ ἀφήγησίς του.

«Ἦτο μεσονύκτιον τῆς 12 Ὀκτωβρίου· ἐγὼ εὑρισκόμην ἐπὶ τῆς κλίνης μου ἀναγινώσκων πνευματιστικόν τι σύγγραμμα τοῦ κ. Λ. Μπερώτα, ὅτε ἤκουσα φωνήν τινα γνωστήν μοι καλοῦσάν με ὀνομαστικῶς. Ἐντρο-

μος τότε ἐσηκώθην καὶ διηυθύνθην εἰς τὸν ἕτερον κοιτῶνα τῆς οἰκίας μας ὅπου διέμενον οἱ γονεῖς μου, ἀλλὰ πρὸς μεγάλην μου ἔκπληξιν δὲν εὗρον οὐδένα. Τί νὰ συνέβη ἄρα γε; Μετὰ περισσοτέρου ἀκόμη φόβου τρέχω εἰς τὴν πλησίον τῆς οἰκίας μας οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς μου, ὅπου ἐπληροφορήθην ὅτι πρὸ ὀλίγου—δηλαδὴ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἤκουσα τὴν φωνὴν—ἀπεβίωσεν ὁ ἀνεψιός μου, ὅτε ἠννόησα ὅτι ἡ φωνὴ αὕτη ἦτο τοῦ ἀνεψιοῦ μου!»

× × ×

Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη θὰ διδαχθῇ λίαν προσεχῶς τὸ βραβευθὲν εἰς τὸν ἐφετεινὸν Καλοκαιρίνειον Δραματικὸν Διαγωνισμὸν τοῦ Παρνασσοῦ τρίπρακτον οἰκογενειακὸν δρᾶμα «Δύο Φωτιές», τοῦ ἡμετέρου Διευθυντοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ δοκιμαὶ ἤρχισαν ἤδη. Ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἕωνος, ἐλπίζει ὅτι καὶ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν θὰ φανῇ ἐξ ἴσου μὲ τὴν Κριτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Παρνασσοῦ ἐπιεικές, κατὰ τὴν κρίσιν του.

× × ×

Ἐλάβομεν τὰ κάτωθι ἔντυπα:

Le Rose—Croix, Douai, Ν)βριος,—***Μεταρρύθμισιν*** Ἀθῆναι, τοῦ κ. Φραγκούδη, μὲ τὴν ὁρμητικὴν αὐτῆς ἀρθρογραφίαν.—***Ἀλήθεια***, Σῦρος, ἀριθ, 27 μὲ ἔκθεσιν τῆς ἀπαγγελθείσης καταδίκης τοῦ διευθυντοῦ της.—***Ὁ Φάρος***, Ἀλεξάνδρεια, ἀριθ. 64 εἰς δευτέραν περίοδον, μὲ ἄρθρον τοῦ ἰατροῦ κ. Μ. Κρενδηροπούλου «Ἡ Ἐπιστήμη καὶ ὁ Πνευματισμός».—***Ἐθνικὴ Ζωή***, Ἀθῆναι, 1 Δεκεμβρίου.—***Πινακοθήκη***, Ἀθῆναι, Ἰούνιος—Ἰούλιος—Αὔγουστος, μὲ ἐκλεκτὴν ὡς πάντοτε ὕλην.—Clarté, Παρίσιοι. 3 Δεκεμβρίου.—Le Bieniste, Παρίσιοι, 1 καὶ 15 Δεκεμβρίου.—Reveu de Balkans, Παρίσιοι, Δ)βριος.— Psyché, Παρίσιοι, Ν)βριος, μὲ ἄρθρα τῶν κ. κ. De Felice, Leo Gaubert, G. Valoux, κλπ. καὶ Reveu Suisse de Sciences Psychiques, Γενεύη, Ν)βριος—Δ)βριος, μὲ συνεργασίαν τῶν κ. κ. Rollier, R. Montandon, κλπ.

# ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

***Κ. Μπελ.*** Κων)πολιν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ καλοὺς λόγους σας. Γράφομεν.—***Θ. Γκαβ*** Λεχαινά. Σᾶς ἀποστέλλομεν 4 φυλλάδια τοῦ ἀριθ. 15 χωρὶς νὰ σᾶς χρεώσωμεν. Περὶ τῆς λέξεως Ἕων θὰ γράψωμεν ἐκτενῶς ἐν καιρῷ. Τὰ φυλλάδια τὰ στέλλομεν καθαρὰ ἀλλὰ κατὰ τὴν διαβίβασιν τὸ Ταχυδρομεῖον τὰ φθείρει ὀλίγον. Τί νὰ γίνῃ;—***Ι. Κωνσταν***. Νησίον. Σᾶς γράφομεν λεπτομερῶς.—***Δ. Μπαλ.*** Θεσ)νίκην. Ἐλάβομεν σημείωσιν καὶ συμμορφούμεθα.—***Χαριτ. Νέον***. Τρίκκαλα. Εὐχαριστήθημεν πολὺ ἐκ τῆς ἀπαντήσεώς σας. Μελετᾶτε.—***Σ. Ραπ***. Tourah. Ἐλάβομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—***Π. Δ. Παπαντ***. Ἀνδριανούπολιν. Ἐλάβομεν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα τεύχη καὶ σᾶς ἐνεγράψαμεν δι' ἓν ἔτος.—***Ι. Κωνσταν***. Ἀσλάναγα. Σᾶς ἐγράψαμεν ἢ νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητὴς ἢ ν' ἀγοράζετε τὸ περιοδικὸν ἀπὸ τὸ αὐτόθι Πρακτορεῖον. Πῶς ἄλλως θέλετε νὰ μελετᾶτε τὸ περιοδικόν;—***Αχ. Καραν***. Τρίκκαλα. Ἀνακοίνωσίν σας δημοσιεύομεν. Εὐχαριστοῦμεν. Στείλατε συνεργασίαν καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν.—***Χ. Γεωργ***. Ἐνταῦθα. Σᾶς γράφομεν λίαν ἐκτενῶς.—***Γεν. Πρακτορεῖον*** Κάϊρον. Σᾶς γράφομεν.—***Α. Κουτ.*** Σμύρνην. Συνδρομήν σας ἐλάβομεν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ καλά σας λόγια.

Ὁ «Ἔων» πωλεῖται ἐν Ἀθήναις ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰ κάτωθι περίπτερα, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν δὲ ἀπὸ τὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας τοῦ Ἑλλην. Τύπου:

1) Σταθμὸς Κηφισσίας: Περίπτερον κ. Γ. Λαμπρινοῦ, δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ.

2) Σταθμὸς Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς κ. Θεοχάρη.

3) Περίπτερον κ. Λαμπρινάκου, Πλατεῖα Ὁμονοίας, παρὰ τοὺς πωλητὰς τῶν ἀνθέων.

4) Περίπτερον κ. Λ. Παπαγιάννη, ἀρχὴ τῆς ὁδοῦ Πατησίων, γωνία φαρμακείου Μαρινοπούλου.

5) Κατάστημα κ. Γιαννοπούλου, Χαυτεῖα, ἔμπροσθεν παντοπωλείου Ψαραύτη καὶ Κηρύκου.

6) Περίπτερον κ. Φρειδερίκου, γωνία Αἰόλου-Πανεπιστημίου

7) Περίπτερον κ. Θ. Δραγώνα, Χαυτεῖα, γωνία ὁδοῦ Αἰόλου καὶ Σταδίου.

8) Περίπτερον κ. Α. Παπλωματοπούλου καὶ Σια, γωνία Ἀρσακείου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πεσματζόγλου.

9) Περίπτερον κ. Δ. Κολυμβίτη, γωνία ὁδοῦ Πανεπιστημίου καὶ Ἐδουάρδου Λῶ.

10) Ἐκδοτικὸς οἶκος κ. Βασιλείου, Σταδίου 42.

---

**Διὰ τους μαθητὰς καὶ φοιτητάς.** — *Ὁ ἐγγράφων τρεῖς συνδρομητὰς λαμβάνει δωρεὰν τὰ μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντα τεύχη τοῦ Ἔωνος, ὁ ἐγγράφων πέντε γίνεται συνδρομητὴς δωρεὰν ἐπὶ ἓξ μῆνας, ὁ ἐγγράφων ὀκτὼ γίνεται συνδρομητὴς δωρεὰν ἐπὶ ἔτος.*

**Οἱ ἐπιθυμοῦντες προηγούμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλοῦνται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ γραφεῖα μας, ἀποστέλλοντες συνάμα καὶ τὸ ἀντίτιμον, πρὸς λεπτὰ 50 ἕκαστον.**